

TAISNĪBA UN ŽĒLASTĪBA VECAJĀ DERĪBĀ:

2. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ec. 37:1-14, Ef. 2:10, Ec. 47:1-8, Mat. 5:16, Atkl. 22:1, 2; Jes. 61:1-11.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad dzīvos visi, kas kust, kur vien šī upe tek, arī zivju būs ļoti daudz, jo, kur vien šis ūdens plūdīs, visi būs dziedināti! Visur, kur upe plūdīs, būs dzīvība!” (Ec. 47:9).

Sabiedrība, kas uzplauka 1950. gados un 1960. gadu sākumā, bija kļuvusi par kara zonu 1960. gados un 1970. gadu sākumā. Lielākā daļa ģimeņu devās prom, atstājot aiz sevis pamestas, nolaistas un nodedzinātas būdas. Darbu dabūt nebija iespējams, tā vietā ienāca narkotikas un noziegumi, padarot sabiedrību ļoti nepatīkamu.

1986. gadā kāda kristīga ģimene pameta savas komfortablās mājas piepilsētā un pārcēlās uz šo depresīvo pilsētas kopienu. Viņiem pievienojās kāds mācītājs no citas pilsētas. Viņi atjaunoja divas nodedzinātas ēkas un izveidoja sev mājas. Abas ģimenes pavadīja laiku uz ielām, satikās ar dažādām sabiedrības grupām un sajaucās ar tiem, kas bija palikuši šajā apgabalā. Šīs divas ģimenes bija kā katalizators, ko Dievs izmantoja, lai iesāktu draudzi, kas atnestu dziedināšanu un pārmaiņu šajā mirušajā kopienā. Viņu darbs un ietekme turpinās vēl mūsdienās, ienesot lielu pārmaiņu daudzu cilvēku dzīvēs.

Dievam ir kas sakāms par Viņa draudzes lomu tādās “bezcerīgās” situācijās kā šī. Šīs nedēļas tēma turpina “ieklausīties” Vecās Derības balsu korī, kas aicina Dieva ļaudis atklāt Viņa labvēlīgo raksturu pasaulei.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. jūlijā.

Dzīvs Kristū

Dieva žēlastība, kas nes atmodu tiem, kas ir miruši pārkāpumos un grēkā, sāki aprakstīta Ec. 37. nodaļā. Atklāsmē pravietis Ecehiēls tiek Garā pārcelts uz ieleju, kas ir pilna ar mirušiem, sausiem un izkaisītiem kauliem. Šie kauli aino visu Israēla namu. Dievs jautā: "Cilvēka dēls, vai šie kauli var atdzīvoties?" (Ec. 37:3).

Atbilde uz šo jautājumu atklājas, kad pravietis sāk pravietot kauliem.

Izlasi Ec. 37:1-14. Ko Dievs grasījās darīt Savu ļaužu labā? _____

Rezultāts sausajiem kauliem pasludinātajai vēstij bija tāds, ka (1) tie kļuva dzīvi un nostājās uz kājām – "varen liels pulks" (Ec. 37:10); (2) Dievs izmitinās Savus ļaudis viņu pašu zemē (Ec. 37:14) (3) un viņi atzīs, ka Dievs bija tas, kas to darīja (Ec. 37:14).

Bet ar atmodu vien nepietiek. Dieva ļaudis ir atmodināti kādai misijai, kādam nolūkam. Israēlam bija jābūt par gaismu tautām.

Izlasi Ef. 2:10. Kāpēc mēs esam atdzīvināti – garīgi radīti no jauna Kristū?

"Mūsu atzišana Dieva priekšā ir droša, tikai pateicoties Viņa mīļotajam Dēlam, un labie darbi ir rezultāts Viņa grēkus piedodošās mīlestības darbībai. Tie nav mūsu nopelns, un mūsu labajos darbos nav nekā tāda, ko mēs varētu saukt par mūsu daļu dvēseles glābšanā. Glābšana ir Dieva dāvana ticīgajam, kas viņam ir iedota tikai Kristus dēļ. Satrauktā dvēsele var atrast mieru ticībā Kristum, un viņa miers būs proporcionāls viņa ticībai un uzticībai. Viņš nevar pienest savus labos darbus ar lūgumu glābt viņa dvēseli.

Bet vai labajiem darbiem nav nekādas patiesas vērtības? Vai grēcinieku, kas katru dienu izdara kādu grēku un paliek nesodīts, Dievs uzlūko ar tādu pašu labvēlību kā to, kas ticībā Kristum cenšas darīt labu? Raksti atbild: 'Mēs paši esam viņa darinājums, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.'

Pēc dievišķās kārtības, pateicoties nepelnītai Viņa labvēlībai, Kungs ir noteicis, ka labie darbi tiks atalgoti. Mēs esam pieņemti, tikai pateicoties Kristus nopelnam; un žēlastības darbi, mūsu labdarība, ir ticības augļi." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 3. sēj., 199., 200. lpp.)

Plūstoša upe

Izlasi Ec. 47:1-8. Kas notiek ar templi, ko Ecehiēls redzēja atklāsmē? _____

Šķiet, templi ir radusies sūce. Tu varbūt domā, vai kāda caurule saplīsusi vai kas? Šajā gadījumā sūce bija laba lieta.

Ūdens, kas iztecēja no tempļa, plūda "uz austrumiem". Uz austrumiem no Jeruzālemes ir Sāls jūra (zināma arī kā Nāves jūra), kas ir zemākā jūra virs zemes. Starp Jeruzālemi un Nāves jūru ir apmēram 34 km galvenokārt tuksnešaina apgabala, kas ietver arī Aravas ieleju (zināma arī kā Jordānas un Nāves jūras ieklaka). Šī jūra ir tik sāļa, ka tajā nekas nevar dzīvot.

Tomēr, kad ūdens no tempļa to sasniedz, jūras mirušie ūdeņi tiek "dziedināti". To simboliski var saprast kā Dieva draudzi, templi (1. Pēt. 2:4, 5), kas iziet sabiedrībā un ir veselības un dziedināšanas avots tiem, kas ir miruši pārkāpumos un grēkos.

Izlasi Mat. 5:16. Ko Jēzus mums šeit pasaka attiecībā uz to, kā mums Viņš ir jāatklāj pasaulei? _____

Zambezi upe Zambijā, Āfrikā, sākas kā sekls strautiņš, kas iztek no koka apakšas. Plūstot Viktorijas ūdenskrituma virzienā, tā no strauta (līdz potītei) izaug par upi, kas sākumā ir līdz celim, tad līdz gurniem, un tad tā jau ir pietiekami dziļa, lai varētu peldēt. Līdzīgi arī upe no tempļa, lai gan sākumā maza, pieauga apjomā un ietekmē un kļuva par upi, kuru "nevar pārbrist". (Ec. 47:5).

Jūsu draudzes dziedinošā ietekme var sākumā būt maza, bet tā var izaugt, līdz pārveidota kļūst visa sabiedrība! "Mūsu darbs man tika atklāts kā sākumā mazs, ļoti mazs strautiņš." (E. Vaita "Liecības draudzei" 7. sēj., 171. lpp.)

Gaisma, ūdens – abi šie salīdzinājumi ir izmantoti, lai runātu par to, ko Dievs ar mūsu starpniecību var izdarīt, lai palīdzētu citiem. Kā mēs varam kļūt par labākiem kanāliem, lai kalpotu tiem, kam tas ir vajadzīgs? _____

Draudze: dzīvības avots

“Tad dzīvos visi, kas kust, kur vien šī upe tek, arī zivju būs ļoti daudz, jo, kur vien šis ūdens plūdis, visi būs dziedināti! Visur, kur upe plūdis, būs dzīvība!” (Ec. 47:9)

Ecehiēla pravietojums ilustrē to, ka tur, kur tek upe, kas nāk no Dieva draudzes, tur ir dzīvība. Ec. 47:10 vēl vairāk palielina izbrīnu par to visu. Kāds savāds skats tas būs: tāda ūdens krātuve, kas pazīstama kā upe bez zivīm, jo nekas tur nevar dzīvot, pēkšņi kļūst par vietu, kur zvejnieki izmet savus tīklus, jo tur var izzvejot daudz zivju.

Galvenā doma ir tāda, ka Dieva spēkā, kas darbojas Viņa ļaudīs, var rasties dzīvība tur, kur tās iepriekš nav bijis.

“Kur darbojas Dievs, tur nav bezcerīgas situācijas, nav ļaužu grupas, kas ir ārpus pestīšanas, nav mantojuma no nelaimīgas pagātnes, kurai mūs ir jānosoda nākotnē, kas lemta izmisumam.” (The Interpreter’s Bible, (Nashville: Abingdon Press, 1956), vol. 6, p. 328.)

Brīnišķīgā Dieva žēlastība dara brīnišķīgas lietas – ikvienam, kas to pieņems. Šeit atkal mums ir evaņģēlija vēsts. Dievs ar mūsu starpniecību var dot cerību tiem, kas, zaudējuši drosmi, nomākti, izkaltuši un mirst gan garīgi, gan fiziski.

Salīdzini Ec. 47:12 ar Atkl. 22:1, 2. Ko šie panti mums stāsta par to cilvēku mūžīgo likteni, kas ir dziedināti un ko Jēzus ar Savas draudzes starpniecību ir atdzīvinājis? _____

Kādu dienu Dieva ļaudis – ieskaitot kopienas locekļus, ko Dievs ir dziedinājis un atdzīvinājis, pateicoties draudzes locekļu nesavtīgai kalpošanai, – būs uz jaunās zemes, kur būs cita upe, kas plūdis no Dieva troņa. Nebūs tuksnešu, nebūs sausuma un nāves.

Gaidot šo svētīlaimīgo realitāti, Dievs grib, lai Viņa draudzes būtu vieta, no kurienes plūst dziedināšana un dzīvības pārpilnība visā sabiedrībā. Viņš grib strādāt caur mums, lai atdzīvinātu un pārveidotu tuksnešus, ieplakas un Nāves jūras mūsu teritorijā, ienesot tajās dzīvības pārpilnību Jēzū (Jāņa 10:10), kas ir visaptverošā adventistu vēsts dažos vārdos.

Pravietis Amoss atklāj līdzīgu ainu kā Ec. 47. nodaļā. Izlasi Am. 5:24. Kā šo ainojumu var salīdzināt ar tavas draudzes lomu vietējā sabiedrībā? Kādos taustāmos veidos tava draudze tajā ir dziedinoša upe? _____

Svinību apsolījumi

Vecā Derība ir pilna ar atziņu, ka tie, kas ir svētīti materiāli un garīgi, sniegs palīdzību tiem, kas tādi nav.

Izlasi Jes. 61:1-11. Ko Dievs saka šeit Saviem ļaudīm un kā mēs varam attiecināt to, kas šeit ir pateikts, uz sevi un uz savu aicinājumu Kunga priekšā? Sk. arī Lūk. 4:18.

Jes. 61. nodaļa sākas ar paziņojumu, ka Kunga Gars darbojas caur Svaidīto, lai sludinātu labo vēsti apspiestajiem, pārsietu salauztās sirdis, vēstītu gūstekņiem brīvību un tos, kas važās, atbrīvotu no tumsas un izmisuma (Jes. 61:1). Visi šī apsolījuma elementi ir papildījušies "Kunga laipnības gadā". "Kunga laipnības gads" ir atsauksme uz gaviļu gadu, kas, kā mēs jau redzējām, bija saistīts ar vajadzību kalpot trūcīgo labā.

Tādējādi bēdu skartie, kas ir mierināti, noskumušie Ciānā, kas ir uzlūkoti, kas ir saņēmuši "pelnu vietā .. rotas" un "sēru vietā prieka eļļu", un tie, kas "guruša gara vietā" valkā "slavas apmetni" (Jes. 61:3) ir tie, kas no jauna uzcelts senās drupas un atjaunos vietas, kas sen izpostītas. Tie, ko ir svētījušas Mesijas svinības, kļūst par sabiedrības pārveidotājiem, atjaunojot sagrautās pilsētas (Jes. 61:4). Dieva kalpi ir nosaukti par priesteriem un tiem, kas Viņam kalpo, un viņiem par labu būs apkārtējo tautu labumi (Jes. 61:5, 6).

Salīdzinājumi, ko mēs atrodam Jes. 61. nodaļā par Dieva Svaidīto, kas pārveido apkārtējās tautas ar to labklājību, kas ir derības attiecībās ar Viņu (Jes. 61:8, 9), attiecas uz tiem, kas mūsdienās ir aicināti būt par priesteriem un kalpotājiem vietējās kopienās visā pasaulē. Vai šī paša pravietojuma pārveidojošajai ietekmei nevajadzētu būt jūtamai, kad mēs jūsmojam savā Kungā, priecājamies savā Dievā un stāvam ģērbusies taisnības un pestīšanas drēbēs savas kopienas vidū (Jes. 61:10, 11)?

Izlasi Jes. 61:9. Kāda spēcīga liecība tam, ko Dievs varēja izdarīt Savos ļaudīs! Vai to pašu var teikt par mums? Kāpēc jā vai kāpēc nē?

Draudze – pārmaiņu instruments

Izlasi Mih. 6. nodaļu. Ko Kungs šeit izsaka? _____

Miha apvieno citus Vecās Derības praviešus, kas uzsver, ka ārējas reliģijas formas, kurām trūkst pazemīgas un mērķtiecīgas taisnības un žēlastības atklāšanās, nekad nav pieņemamas taisnajam un žēlsirdīgajam Dievam.

Kāda ir izšķirošā Mih. 6:8 vēsts? _____

“Patiesa reliģija ir praktiska. Tā noteikti ietver draudzes rituālus un ceremonijas, bet .. tā nav tik daudz atturēšanās no ēdiena kā dalīšanās ēdienā ar izsalkušajiem. Praktiska dievbijība ir vienīgais reliģijas veids, ko atzīst Dieva tiesa (Mat. 25:34-46).” (E. Vaita “The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 306)

Dievs mūsdienās vēl joprojām noraida ārēju reliģiju, kas izslēdz praktisku dievbijību, kā tā izteikta Mih. 6:8. Mūsu reliģiskās formas nav pašmērķis; tās ir līdzeklis, lai aizsniegtu mērķi, un šis mērķis ir Kristus, kam ir jāatklājas mūsos.

Šīs nedēļas tēmas ievadā mēs iepazīnām divas ģimenes, kas pārcēlās uz dzīvi “bezcerīgā” sabiedrībā, lai kalpotu tās vajadzībām. Abas ģimenes veidoja nelielu grupu vienā no savām dzīvojamām istabām, aicinot jaunus draugus no kaimiņu mājām. Šīs mazās augošās grupas locekļi nopietni lūdza, lai Dievs parāda, kā atdzīvināt viņu kopienu. Viņi sadarbojās ar kristīgās attīstības aģentūru un sāka iesaistīt brīvprātīgos, kas palīdzēja viņiem atjaunot nolaistās būdas.

Ja tu dotos apmeklēt šo kopienu tagad, tu redzētu jaunu, plaukstošu kopienu, kurai klājas daudz labāk nekā kādreiz. Tas kļuva par realitāti, jo mazā draudze bija nolikusi par mērķi parādīt Jēzus mīlestību praktiskā veidā, kas pārveidoja viņu vietējo sabiedrību. Tas, ko atklāj šis darbs, ir ļoti praktisks, spēcīgs veids, kā Kristus varēja darboties caur Saviem ļaudīm, lai aizsniegtu cilvēkus un kalpotu viņiem.

Lai gan Dievs uzrunāja Savus ļaudis kā vienotu veselumu, 8. pantā ir teikts “tu”. Dievs uzrunā katru personīgi. Cik labi tu personīgi atklāj to, ko Kungs šeit nosauc par “labu”? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Jer. 22:1-16, Ec. 16:49, Zah. 7:9, 10. Izlasi E. Vaitas komentāru "SDA Bible Commentary" 4. sēj. 1165., 1166. lpp. "Liecības draudzei" 6. sēj. nodaļu "Dieva nodoms ar mūsu sanatorijām" 227., 228. lpp.

"Viņš tev ir teicis, cilvēk, kas ir labs, ko Kungs no tevis prasa – spriest taisnu tiesu, mīlēt žēlastību, pazemībā staigāt ar Dievu." (Mih. 6:8) Vai Kungs varēja izteikties vēl skaidrāk, ko Viņš prasa no Saviem ļaudīm? Dievs ir parādījis mums, kas ir "labs", un šis "labs" ir tas pats vārds, kas ir izmantots vairākas reizes 1. Moz. 1. nodaļā, runājot par radīšanu pirms grēkā krišanas. Tādējādi mums netieši norādīts atpakaļ uz ideālu, uz to, ko Dievs sākotnēji bija mums paredzējis un ko Viņš galu galā atjaunos mūsos pēc Jēzus atgriešanās. Frāzi, kas tulkota kā "no tevis prasa", var arī tulkot (un varbūt tas ir vēl precīzāk) kā "tevi meklē". Tas ir, ko Dievs "meklē mūsos", kas esam Viņa atpestītie ļaudis, Kristus žēlastības aplāti? Atbilde ir atklāta tajā, kā mēs attiecamiem pret citiem un pret Dievu. Pirmkārt, mums ir jārikojas taisnīgi. Tas ir tik atbilstoši šī ceturkšņa tēmai attiecībā uz to, kā mēs varam palīdzēt tiem, kas bieži ir bezpalīdzīgi netaisnības upuri. Otrkārt, mums ir jāmīl žēlastība. Mēs dzīvojam pasaulē, kas reizēm var būt ļoti nežēlīga. Kādi spēcīgi liecinieki mēs varētu būt, ja mēs mīlētu žēlastību un parādītu šādu mīlestību, atklājot žēlastību savā dzīvē pret citiem. Treškārt, mums ir pazemībā jāstaigā ar Dievu. Ja Kungs Mih. 6:4 atgādina viņiem atbrīvošanu no Ēģiptes kā iemeslu, lai viņi būtu pazemīgi un uzticīgi Viņa priekšā, cik daudz vairāk tam vajadzētu attiekties uz mums, kas esam atpirkti Jēzus asinīs? Krusta realitātei un mūsu atpirkšanas cenai vajadzētu vienmēr likt mums būt pazemīgiem Dieva priekšā.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādus vēl Vecās Derības pantus tu vari atrast, kas runā par mūsu pienākumu pret trūkumcietējiem?

2. Am. 5. nodaļā, īpaši 21.-24. pantā, mēs atrodam spēcīgus vārdus par reliģioziem cilvēkiem Amosa dienās, par Dievu, kas parāda lielāku interesi par to, kā cilvēki izturas pret citiem, nekā par reliģiskiem rituāliem, ko Viņš pats bija iecēlis. Ko tam vajadzētu atklāt mums par to, uz ko mums vajadzētu likt uzsvarus?

3. Kā mēs varam pasargāt sevi no briesmām tik ļoti aizrauties ar cilvēku materiālo vajadzību apmierināšanu, ka garīgās tiek atstātas novārtā? Kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru savās ilgās kalpotiem, kam dzīvē ir mazāk paveicies un kas ir trūkmā?